

Rotteræs

Merete Olfers, Kennel Imow.

d.12.9.15 afholdt kreds 5 en sjov og anderledes aktivitet for alle terriere. Den blev annonceret som: Rotteræs. Straks jeg læste ordet, fik jeg i mit hovedet billedet af levende rotter, der ræsede af sted med halsende terriere lige i hælene. Men jeg blev klogere, da jeg mødte op med Amber og Happy, 2 af mine 3 Bedlington terriertæver til Rotteræs anno 2015.

I 19-tøverne og trediverne afholdt både DKK og DTK rottebidningskonkurrencer, der foregik i særlige områder indhegnet af halmballer, hvor hver deltagende hund skulle fange 3 rotter, der blev sluppet løs sammen med hunden. For at få en 1. præmie skulle alle 3 rotter dræbes på under 2 min. I 1929 var Bedlington terrierhannen Blue Devil en hyppig deltager og han brugte altid kun 20-30 sek. til opgaven. Med denne baggrundsviden var det jo ikke så underligt, at jeg fik ovenstående billede i hovedet.

Jeg fik min første BT i 1975 og alle de BT jeg siden har haft har været ivrige "jægere" af alt hvad der rør sig: kaniner, høns, div. fugle, eger, pindsvin, rotter, mus, guldsmede, sommerfugle, humlebier m.m. Så, Rotteræs, det lå da lige til højrebænet for en BT, tænkte jeg.

Nu tillader dansk lovgivning imidlertid ikke, at der anvendes levende dyr til nogen form for hundesport i Danmark i vore dage. Så kreds 5 måtte tænke i andre baner, da de havde sat sig for, at de ville afholde Rotteræs.

Indhegnede områder med halmballer er som før, men de levende rotter er nu erstattet af plastrør indeholdende et koncentrat af opslæmmede rotteekskrementer og hundene skal "jage" alene på denne fært.

Hunden præsenteres for røret, der derefter skjules i indhegningen, og den skal så finde røret igen via rottefærten og markere fundet inden 1 min. Se, det lyder jo ganske enkelt.

Så selvom jeg ikke helt kunne genkende fordums rottebidningskonkurrencer i det her nye koncept, var jeg optimistisk, da jeg mødte op i indhegningen med Amber. Snoren kom af og røret sat foran snuden, hvis hun kunne tale, så sagde hun uden tvivl: "føj for den lede" hun vendte hovedet væk og havde absolut ingen ønsker om at genfinde det afskyelige rør.

Så var det Happy's tur, snuset var rimeligt o.k. men lysten til at genfinde det inden 1 min. var ikke synderlig stor. Vores racerep's han Blue bestod heller ikke "fært" prøven. Hvor var jeg dog skamfuld på "min" racens vegne.

Til gengæld var der nogen andre hunde, der var helt vildt fantastiske, stort tillykke til dem.

Merete Olfers, Kennel Imow

P.S. Dagen efter fangede Amber på gammeldags vis en mus i udestuen, hurra.

